
ROZKŁADAĆ SIĘ (1) *vb impf*

o jasne; -kła-, [-kła-].

praes 1 sg rozkładam się. ◊ [*3 pl* rozkładają się.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. rozłożyć.

1. [*Rozpościerać się, będąc uprzednio złożonym, rozciągać się:*

Fraza: »listki się rozkładają [po czym]«: Roście to źiele [zajęcza nóżka] ná ląkách [...] ma listki niewielkie ná trzy czątki rozdzielone po wżyftkich gąłązkach z obu stron rofkładaią fie po ziemi *UrzędowHerb* 186b.]

2. *Wyciągać nogi na boki, rozstawiać:* Divarico et Divaricor, Rozkrączam/ rozkładam fie też rofciagam/ rozwodze [!]/ yáko gdy cirkiel rozwodzę gdy im chcę okrąd [!] czynić. *Mqcz* 475d.

Formacje współrdzenne cf KŁAŚĆ.

PP